

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Menippus sive dialogorum satyricorum centuria
inanitatum nostratum speculum**

Andreä, Johann Valentin

Cosmopoli [i.e. Straßburg], 1618

40. Conversatio

[urn:nbn:de:bsz:31-107424](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107424)

moda subsidiaque natos credas? A. Laudo simplicitatem tuam, hæc enim te mitius ferre jugum tuum facit, & rerum vilissimarum admiratione te planissime sustinet. Nolo itaque te scire, primum multis motorem ventrem, summum doctorem opinionem, exoptatissimum encomiasten credulitatem, denique possessionis complexum imitationem esse, quibus si temporis opportunitas, diuinitisque favor aspirent, vanitatis humanæ fastigia conscendant, indeque irregularissimas Mundo regulas præscribant: Sin aduersa aliqua occurrant, vno momento fama, voce, vitæ excidant. B. Tua opinione religionem stupidis, eruditionem fatuis, mores barbaris, imperia servis committemus? A. Hæc sunt literarij factus verba. Mihi vero dulcissimum est experientia diuturna, ac conversatione intima didicisse, non meliores illos aut rerum certiores esse aliis, sed lubriciores ac loquaciores.

40. C O N V E R S A T I O. *76. ulm.*

A. QVAM iniqua mea sors est, nunquam fuisse inter graviora colloquia & consultationes prudentissimas illorum admillum, quibus respublica omnis, ac literaria innititur? B. Quid tu hic adferstragicum? A. Quid aliud, nisi cogitationum mearum æstus, qui nusquam Excellentissimorum hominum censuris examinati, nunquam compositi & subacti sunt, sed inter se, sub paupertatis & obscuritatis tenebris tumultuârunt, dū vos felicissimi magno compendio rerū omnium

D

um

um decisiones domesticas possidetis, & jamjam natos ingenij fetus ad exactissima Probatorum vestrorum iudicia, vel educatis, & expolitis decenter, vel suffocatis securissime. B. Itane nihil vel natura te docet, vel innata ingenij felicitas elicit, vel frequentissima lectio erudit, vt ad viuos recitatores currendum tibi sit, & rei evidentissimæ interpretes? A. Apparet, te nescium esse, quanti laboris sit ac periculi, suis tantum viribus demersam veritatem eruere, aut erutam pro genuina agnoscere, dum vos interim, velut aliud agentes, quotidianas, & sponte affluentes opes, excipitis, & facili industria in Gazophylacij capsas distribuitis. B. Succurrendum tibi est, qui imprudens sine causa nobis invidet. Scito igitur, quos tu credis Deorum nostrorum conventus exquisitissimis & prudentissimis colloquijs & dissertationibus constare, plerumque non serias magis esse, quam muliercularum & vetularum conciliabula. Secessus etiam secretissimos, non heroas nobis semper, sed lemures, aut mures ridiculos parere. A. Quid ais, non Naturæ secreta ibi discutiuntur? B. Neutiquam: sed dies integri nugis crepundijs, quisquiliis absumuntur; haud aliter, quam ab infima plebe, lusus videas, vota audias, odia animadvertas, incitiam deprehendas, occupationes annotes, omnia planissime plebeia, ut omnino non nisi simulatione, & tragico apparatu ab alijs differre concludas. A. Nihil vero eruditionis, & tot rerum insignis scientiæ illis subinde effluit, quod

in

hanc nostrum
um & nere illis,
qua caligas co
ant. B. Sane
more sua felici
mhi cum vultu
scio quam vid
tque, meo ju
is, eruditionis
a, nec probatio
empla accipie
tem, vel fortun
tate.

41. Cquid de
divisti: B
a cyclopicum
quid peccatum
mus. B. Equic
mod Philoſoph
mlatione exu
tis revera sunt
quam sinistra
modestissimi.
ri ordinem re
conventum, &
quissimi tituli p
ari decentem
faciter sint se.

in sinum nostrum, si circumstemus, effundant? nam & nere illis, & fila trahere, ac texere, denique caligas consuere liceat, dum itentidem doceant. B. Sane ut multos cognovi, nunquam maiore sua felicitate, & profectu nostro docent, quam cum vultum sumunt, quo domi deposito, nescio quam videntur mihi omnes vires exuisse. Itaque, meo iudicio, si omnino conversari cupis, eruditionis quidem non quam alibi amplius, nec probatoris vitæ perfectiores regulas, & exempla accipies, sed faciem, dices ad quem vis diem, vel fortunæ occursum componere, & demittere.

41. CONVIVIVM.

A. E Cquid de hesterno convivio nostro in-
dividisti? B. Philosophico illo, quod tandem
in cyclopicum desit? A. Bona verba: nam si
quid peccatum est, vino inscribemus, vino dilua-
mus. B. Equidem vino gratias agendas puto,
quod Philosophico palliolo, & hypocritica si-
mulatione exutos, tales nobis exhibuit, qua-
les revera sunt. A. Nunquam ego de iis quic-
quam sinistri suspicabor, qui hominum sunt
modestissimi. B. Sint sane, artu quæso convi-
vii ordinem recita. A. Libenter. Primo ubi est
conventum, & amicissimæ salutationes, ac proli-
xissimi tituli præterissent, mirum quam alter
alteri decentem honorem detulerit, quamque dif-
ficulter sint sedibus suis admoti; dein profundo
D 2 silen-